

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **1/ U.**, registrované na Obvodnom lesnom úrade v Liptovskom Mikuláši pod č. **X.**, **2/ B.**, IČO: X., proti odporcovi: **JUDr. P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu L., o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, o odvolaní navrhovateľa v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2007 č. k. 35 Cbi/70/2006-291, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. júna 2007 č. k. 35 Cbi/70/2006-291 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým čiastočným rozsudkom rozhodol tak, že konania v časti návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, ktoré sú totožné s vecami uvedenými v petite žaloby zaevidovanej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 45 Cbi 96/2003 voči navrhovateľovi 2/ zastavuje. Vo zvyšku žalobu voči navrhovateľovi 2/ zamieta.

Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že v čase podania žaloby v tomto konaní bola vo vzťahu k navrhovateľovi v 2. rade v rozsahu vecí totožne vymedzených v petite žaloby zaevidovanej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 45 Cbi 96/2003 a pod č. k. 35 Cbi 70/2006 daná prekážka litispendencie, ktorá je neodstrániteľnou prekážkou konania, preto súd v tejto časti vo vzťahu k navrhovateľovi 2/ konanie podľa § 104 ods. 1 veta prvá

O. s. p. zastavil. Pokiaľ ide o návrh navrhovateľa 2/ na vylúčenie hnutel'ných a nehnuteľných vecí z konkurznej podstaty, ktoré sú uvedené v petite žaloby č. k. 35 Cbi 70/06 a nie sú uvedené v petite žaloby č. k. 45 Cbi 96/03, súd žalobu voči odporcovi 2/ zamietol z toho dôvodu, že bola podaná vo vzťahu k predmetným hnutel'ným a nehnuteľným veciam po uplynutí lehoty uvedenej v uznesení č. k. 51 – 24K 71/96-Ná-7483 zo dňa 09. 12. 2003. Rovnako súd prvého stupňa zamietol žalobu voči odporcovi 2/ aj v časti návrhu na uloženie povinnosti odporcovi 2/ zabezpečiť pre navrhovateľov nové stroje vo finančnej hodnote 48 300 000,-- Sk a zaplatiť navrhovateľom nájomné za 2 roky spätne za podanie žaloby za užívanie poľnohospodárskeho areálu Horný dvor Bobrovec vo výške 40 000,-- Sk za 1 mesiac, čo spolu predstavuje 960 000,-- Sk, pretože tieto nároky nemajú s ustanovením § 19 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, v zmysle ktorého bol navrhovateľ uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51- 24K 71/96-Ná-7483 zo dňa 09. 12. 2003 zaviazaný, žiaden súvis.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ v 2. rade, a to v časti o zamietnutí žaloby na zaplatenie 960 000,-- Sk z titulu nájomného. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že keď žaloba o zaplatenie 960 000,-- Sk titulom nájomného nemá žiaden súvis s konaním o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, je to dôvod na zamietnutie žaloby. Súd ohľadom tohto riadne uplatneného nároku nevykonal žiadne dokazovanie. Ak bol toho názoru, že ako konkurzný súd nemôže nárok o zaplatenie 960 000,-- Sk prejednávať, mal vec vylúčiť na samostatné konanie a postúpiť ju príslušnému súdu na ďalšie konanie. Navrhol preto, aby odvolací súd v tejto napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa v 2. rade uviedol, že nakoľko žaloba bola podávaná ako žaloba na vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty, súd prvého stupňa správne rozhodol o zamietnutí časti žaloby, ktorou sa navrhovatelia domáhali plnenia – zaplatenia nájomného 960 000,-- Sk. Navrhol preto potvrdiť rozsudok ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 90 O. s. p., účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 157 ods. 1 O. s. p., v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

Odvolačí súd zistil z obsahu napadnutého rozsudku, že súd prvého stupňa sa neriadil dôsledne citovanými zákonnými ustanoveniami, a preto je celý rozsudok nezrozumiteľný, zmätočný a nevykonateľný. Z obsahu žaloby aj zo záhlavia napadnutého rozsudku vyplýva, že v konaní sú dvaja navrhovatelia: 1. U. a 2. B. a odporcom v konaní je jeden subjekt – JUDr. P., správca konkurznej podstaty úpadcu L.. V žalobe navrhovatelia určili okruh účastníkov tohto sporového návrhového konania tým, že podali žalobu, v ktorej seba označili ako navrhovateľov a podľa § 79 ods. 1 O. s. p. v žalobe označili druhú stranu sporu – správcu konkurznej podstaty ako odporcu. Tým sa v žalobe označení navrhovatelia a odporca stali účastníkmi konania podľa § 90 O. s. p. S nimi je povinný súd prvého stupňa konať a rozhodnúť o uplatnenom nároku navrhovateľov proti odporcovi.

Vo výroku napadnutého rozsudku „súd konanie v časti návrhu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, ktoré sú totožné s vecami uvedenými v petite žaloby zaevidovanej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k . 45 Cbi 96/2003, voči navrhovateľovi 2/ zastavuje a vo zvyšku žalobu voči navrhovateľovi 2/ zamietá“. Takýto výrok rozsudku je nezrozumiteľný, pretože nie je možné zastaviť konanie a zamietnúť návrh voči navrhovateľovi, je to možné, iba vo vzťahu k odporcovi, voči ktorému návrh smeruje. V občianskom súdnom konaní podľa § 80 O. s. p. sa vedie konanie o návrhu navrhovateľa proti odporcovi. Preto aj výrok rozsudku musí smerovať proti odporcovi a nie proti navrhovateľovi. Ani z obsahu odvolania rozsudku nevyplýva, ako rozhodol súd prvého stupňa voči jednému odporcovi v konaní, pretože na 5. strane rozsudku uvádza: „súd žalobu voči

odporcovi 2/ zamietol z toho dôvodu..... Rovnako súd zamietol žalobu voči odporcovi 2/ aj v časti návrhu na uloženie povinnosti odporcovi 2/ zabezpečiť pre navrhovateľov nové stroje“. Toto odôvodnenie je v rozpore s označením účastníkov konania v záhlaví rozsudku, kde nie je uvedený odporca v 2. rade, voči ktorému mal súd návrh zamietnuť. V tomto konaní je iba jeden odporca. Navyše, výrok rozsudku je v rozpore s odôvodnením rozsudku, pretože vo výroku rozsudku súd zastavuje a zamietla žalobu voči navrhovateľovi v 2. rade a v odôvodnení rozsudku uvádza, že zamietol žalobu voči odporcovi v 2. rade.

Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný aj z toho dôvodu, že ani vo výroku rozsudku, ani v jeho odôvodnení nie sú uvedené veci, ktoré majú byť vylúčené z konkurznej podstaty, súd iba odkazuje na petit žaloby v inom konaní vedenom na súde prvého stupňa, čo je v rozpore s ustanovením § 155 ods. 1 O. s. p., pretože obsah rozhodnutia vo veci samej má súd vysloviť vo výroku rozsudku. Nie je preto možné obsah výroku rozsudku nahradiť odkazom na petit inej žaloby, pretože to spôsobuje nepreskúmateľnosť rozsudku a jeho nevykonateľnosť.

Odvolačný súd sa stotožňuje s odvolaním navrhovateľa v 2. rade proti zamietavému rozhodnutiu v časti o uplatnenom nároku navrhovateľa o zaplatenie nájomného vo výške 960 000,-- Sk v tom, že ak súd prvého stupňa dospel k záveru, že nie je vecne alebo miestne príslušný na prejednanie tohto nároku uplatneného v žalobe o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, nie je to dôvod na zamietnutie žaloby, pretože zaplatenie nájomného nemá súvis s ďalším uplatneným nárokom na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, ako to odôvodnil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje v jednej žalobe uplatniť viac nárokov. Ak si navrhovatelia v návrhu uplatnili viac nárokov, súd posúdi, či je vecne a miestne príslušný na konanie o všetkých nárokoch, a ak nie je, vylúči vec, o ktorej nie je príslušný konať, na samostatné konanie podľa § 112 ods. 2 O. s. p. a postúpi ju podľa § 104a O. s. p. alebo § 105 O. s. p. na konanie vecne a miestne príslušnému súdu. Ak je súd príslušný na konanie o všetkých nárokoch, môže o nich konať v jednom konaní alebo, ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie podľa § 112 ods. 2 O. s. p.

Súd prvého stupňa nepostupoval takto v konaní o dvoch uplatnených nárokoch v žalobe, a preto rozhodol o spornom nároku na zaplatenie nájomného 960 000,-- Sk

nesprávne, ak bez vykonania akéhokoľvek dokazovania žalobu zamietol.

Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil celý napadnutý rozsudok, pretože súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a odvolací súd podľa § 212 ods. 3 O. s. p. prihliadal na vytýkané procesné vady konania pred súdom prvého stupňa, pretože mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania. (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v tomto konaní viazaný (§ 226 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. októbra 2008

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.